

Agro Nyt

Et månedligt nyhedsbrev fra Schiller Institutet

årgang 16 nr. 10

oktober 2004

MARERIDTET BUSH

Fire år med George W. Bush i Det hvide Hus har været en tragedie for USA og et mareridt for den øvrige verden. Millioner og atter millioner af mennesker over hele kloden ønsker brændende, at den onde drøm får en ende, når den amerikanske befolkning går til stemmeurnerne den første tirsdag i november. Men det er langt fra sikkert. Selv om senator John F. Kerry endelig har fået gang i sin valgkampagne, er opløbet stadig så tæt, at ingen kan spå om udfaldet.

En af USA's førende psykiatere, professor Justin A. Frank, har fra sit kontor på den medicinske afdeling på George Washington Universitetet i den amerikanske hovedstad med professionel indsigt fulgt præsidentens gøren og laden. Det er der kommet en bog ud af: »Bush på Briksen: Indenfor i Præsidentens Sind«. Den er både skræmmende og deprimerende. Den bekræfter, hvad mange længe har haft på fornemmelsen: Det er rivende galt fat med lederen af verdens stærkeste nation. Men, som dr. Frank understreger, er de fleste af præsidentens psykiske lidelser behandlingsbare. Det er bare problematisk at behandle ham, så længe han sidder i Det hvide Hus. Blandt andet vil det være svært at frembringe en selverkendelse af det latente storhedsvanvid, når patienten rent faktisk besidder verdens mest magtfulde embede.

I bogens epilog stiller Justin Frank sig selv et spørgsmål, der i disse uger plager det meste af den øvrige verden: Hvorfor stemmer millioner af amerikanere på George W. Bush? Hans professionelle svar er: Fortrængning. Vi er alle ofre for vor egen komplicerede evne til at fortrænge virkeligheden. Fra barnsben opbygger vi en evne til at beskytte os selv imod alt det, vi ikke bryder os om. Derfor ser vi kun det, vi vil se, og hører kun det, vi vil høre. Og kernen i George W. Bush's valgkampagne har været en effektiv manipulation med den amerikanske befolknings frygt og usikkerhed.

Men de amerikanske vælgere har faktisk haft muligheden for at vælge en præsident, der ikke deler deres eksistentielle angst og fortrængninger. Under primærvalgene kunne de have stemt på den demokratiske præsidentkandidat Lyndon LaRouche. Med en uovertruffen historisk og filosofisk indsigt står han højt hævet over den skyggeverden, der jager en skræk i livet på de fleste almindelige mennesker. Han er vor tids Sokrates. Men ham har de amerikanske vælgere desværre fravalgt.

Tilbage står senator John Kerry. Han er en god mand. Han kan blive en god præsident. Og han kan blive endnu bedre, hvis han lytter til Lyndon LaRouche. Med en præsident Kerry i Det hvide Hus og en LaRouche som rådgiver kan verden atter vågne op fra sit mareridt og se fremtiden i øjnene. Alternativet ønsker vi slet ikke at beskrive. Det er i al sin gru ubærligt. Så det har vi viljemæssigt fortrængt – indtil videre.

FIRE UGER TIL AT FORANDRE VERDEN

Den 24. september samledes 400 medlemmer og venner af **Schiller Institutet** fra 30 forskellige lande til konference i **Idstein, Tyskland**. Næsten halvdelen af deltagerne var under 30 år gamle, og mange af dem var aktive repræsentanter for den nye internationale politiske ungdomsbewægelse, **LaRouche Youth Movement, LYM**. De unge kom fra **Tyskland, Frankrig, Italien, Danmark, Sverige, USA, Rusland** og **Yemen**. Et af konferencens absolutte højdepunkter var lørdagens særlige ungdomspanel, som sluttede med, at LYM's »veteraner« fra den netop overståede valgkamp i **Sachsen** marcherede ind i salen med de selv samme bannere, plakater og smukke, flerstemmige slagsange, som de havde anvendt til at inspirere **Leipzigs** borgere til at genoptage de berømte »mandagsdemonstrationer«. Det var meget bevægende.

Et andet højdepunkt var naturligvis konferencens hovedtaler, den amerikanske økonom og fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche**. Han sagde indledningsvis: »Vi lever i en tid, der i vigtighed langt overgår, hvad nogen nulevende person på denne planet, måtte kunne mindes. Det, der kommer til at ske fra i dag og frem til det tidspunkt, hvor USA's næste præsident tages i ed, vil på langt sigt udgøre det største vendepunkt i historien, enten til det bedre, eller til det langt værre.«

LaRouche beskrev de mekanismer, der ligger bag den globale finanskrise, og han forklarede, hvorfor det kun er USA, der kan gennemtvunge den nødvendige omstrukturering af det internationale finans- og betalingssystem: »USA's styrke og strategiske fortrin ligger i forfatningen; en forfatning under hvilken intet banksystem kan få lov til at tage kontrol over befolkningen. I tilfælde af omfattende fallitter vil det være den amerikanske regerings opgave at underkaste bankerne en almen offentlig konkursbehandling og beskytte befolkningen imod grådige bankfolk. Det var nøjagtigt, hvad præsident **Franklin D. Roosevelt** gjorde ... Han iværksatte et vækstprogram for en nation, der havde set gennemsnitsindkomsterne skrumpes til det halve under **fire år** med **Herbert Hoover**«.

Derefter rettede LaRouche opmærksomheden mod den amerikanske præsidentvalgkamp og beskrev nødvendigheden af et sandt politisk lederskab, baseret på den enkelte persons indre fornemmelse af »udødelighed«. En karakteregenskab som alt for ofte savnes i national og international politik. Men det problem har LaRouche et råd for i den helt afgørende historiske situation, vi befinder os i. Han sagde: »Vi har tænkt os at gøre følgende: Vi tager en rigtig god befalingsmand af lavere rang, en **Kerry**. Meget intelligent; en mand med gode karakteregenskaber. Glem svaghederne, de fleste mennesker har svagheder. Når alt kommer til alt, er han slet ikke nogen dårlig mand. Kerry kan udfylde opgaven. Via ledende institutioner i USA og gennem venligtsindede kontakter blandt beslutningstagere i andre lande, har jeg adgang til den bedste rådgivning, der under de nuværende omstændigheder kan videregives til USA's præsident. Derfor skal vi opbygge en regeringsinstitution omkring vores valg af national leder, det vil sige en levende institution af mennesker indenfor regeringen, som samlet er i stand til, gennem deres vekselvirkning, at træffe de beslutninger, en stor leder må og skal træffe ...«

»Vi har behov for et ekstraordinært lederskab. USA må

udvise et sådant lederskab. Og med det jeg kender til **Europa**, er jeg overbevist om, at skulle USA udvise et sådant lederskab, er der kræfter i Europa, som meget hurtigt ville reagere positivt, for de ønsker en vej ud [af krisen] ... Overalt på kloden er der kræfter, som vil samarbejde. Jeg kender mange af dem, eller kender til dem ...«

»Og nu har vi en rigtig god chance for at slippe af med **Bush-Cheney-regeringen**. De, der vil noget andet, ved ikke, hvad de snakker om ... Hvis Kerrys folk ikke fejler – og husk på, at jeg kender til det her indefra – hvis Kerrys folk ikke fejler, og det tror jeg ikke de gør, så vinder vi sikkert. Der er ingen garantier, for krigen er ikke vundet endnu. Men vi har styrken til at vinde ... og jeg er fast besluttet på at gøre en ende på alt, hvad dette Bush-Cheney-væsen repræsenterer«.

PRÆSIDENTENS MENTALE TILSTAND

Forud for den første tv-debat mellem præsident **George W. Bush** og senator **John Kerry** den 30. september, havde den republikanske kampagnekomité, under ledelse af stabschef **Karl Rove**, opstillet så mange betingelser til proceduren og krav om begrænsninger i den direkte meningsudveksling, at der næsten ikke var tale om en egentlig debat mellem de to kandidater. Alligevel lykkedes det for senator Kerry at fremstå som den klare vinder.

Et af kravene fra den republikanske kampagnestab bestod i, at tv-selskaberne og fotografierne ikke tog billeder af den ene kandidat, medens den anden talte. Det krav ignorerede **CNN** og flere af de nationale amerikanske tv-selskaber, og man så derfor en præsident Bush, der skulede til sin modstander, når senator Kerry havde ordet, skar ansigter og med et uroligt kropssprog klart signalerede, at han var utilpas til mode.

Det var langt fra første gang, at Bush udviste en tilsyneladende mangel på kontrol over ansigtsudtryk og kropsbevægelser, og denne manglende selvkontrol indgår i en lang række af symptomer på behandlingskrævende psykiske lidelser, som præsidenten, ifølge psykiateren **Justin Frank**, lider af. Disse lidelser har han beskrevet i en bog med titlen »*Bush on the Couch: Inside the Mind of the President*« (»*Bush på briksen: Indenfor i Præsidentens Sind*«).

Dr. Frank underviser til dagligt ved **George Washington Universitetets** medicinske fakultet, og han understreger i sin bog, at han naturligvis ikke har haft George W. Bush som patient i sin konsultation, og at de beskrevne »diagnoser« derfor er begrænsede af, at der ikke har været den normale patient-behandler dialog. Men da præsidenten er en offentlig person fra en familie, der har været i offentlighedens søgelys gennem flere generationer, er hans barndom og personlige baggrund så veldokumenteret og hans daglige aktiviteter så eksponerede, at der tegner sig mønstre og sammenhænge, som professionelle behandlere med lethed kan genkende.

Justin Frank når frem til, at USA's nuværende præsident, George W. Bush, lider af en række nært forbundne psykiske lidelser, der alle er behandlingskrævende: Hyperkinetisk syndrom, **ADHD**, der er relateret til det bedre kendte **DAMP-syndrom** hos børn; en mild udgave af **Tourettes** syndrom, hvor patienten ukontrolleret udstøder lyde og foretager små bevægelser; et »storhedskompleks«; ubehandlet alkoholisme; paranoia; et **Ødipuskompleks**, sadisme og en manglende evne til at skelne fantasi og virkelighed. Hvert punkt er udførligt beskrevet og underbygget i dr. Franks bog.

Efter at have gennemlæst bogen anbefalede den tidligere demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** i en pressemeddelelse den **27. september**, at præsident George W. Bush's mentale tilstand bliver gjort til et centralt emne i den resterende del af valgkampen. »Den amerikanske befolkning har krav på at få at vide, at den siddende præsident, som ønsker genvalg, lider af en række invaliderende sygdomme, der allerede har haft stor betydning for USA's nationale sikkerhed og alvorligt skadet nogle af vore aller vigtigste internationale relationer.«

DET ER DEN FYSISKE ØKONOMI, TUMPE!

Den anden tv-debat mellem præsident **George W. Bush** og senator **John Kerry** den **8. oktober**, blev afholdt som et velkontrolleret »borgermøde«, på **Washington Universitet** i **St. Louis**. Emnerne spredte sig over krigen i **Irak**, økonomi og socialpolitik. **Lyndon LaRouches** umiddelbare kommentar var, at senator Kerrys diskussion om problemerne i den amerikanske sundhedssektor havde gjort størst indtryk. Men han var ikke tilfreds med, at Kerry ikke havde udnyttet de mange muligheder for at sætte præsident Bush under afgørende pres i spørgsmålet om krigen i Irak. Og han var heller ikke glad for Kerrys manglende skarphed i de økonomiske spørgsmål: »Kerry var svag på økonomien i almindelighed. Han kom ikke ind på de reelle problemer. Helt ærligt, så mener jeg ikke, at Kerry overhovedet forstår problemet med økonomien. Han har nogle enkelte gode pointer, han kan køre på. Men han forstår ikke selve problemet. Alligevel fremstår han som et geni i forhold til præsidenten, som siger det rene og skære vrøvl.«

Umiddelbart inden tv-debatten havde **LaRouches Politiske Aktionskomité** indenfor det **Demokratiske Parti, LaRouche PAC**, udsendt en pressemeddelelse, der udtalte fuld støtte til en opfordring til de to præsidentkandidater fra **USA's borgmestere og kommunalpolitikere** om at fremlægge konkrete forslag til en løsning på den alvorlige økonomiske krise, som har ramt mange af de amerikanske delstater. Opfordringen blev fremlagt på et pressemøde den **4. oktober** i forbindelse med en national konference for kommunalpolitikere, som blev afholdt i **Cleveland, Ohio**, arrangeret af **USA's Borgmesterkonference, Den Nationale Liga af Byer** og **Den nationale Amtsforening**.

Allerede i **august** fremlagde den amerikanske borgmesterkonference, som repræsenterer **1.139** byer, hver med mere end **30.000** indbyggere, et detaljeret forslag til en handlingsplan, der skal genoprette det økonomiske liv i de store områder af USA, som bliver lagt økonomisk øde af globaliseringen, afindustrialiseringen, udflagningen af arbejdspladser og den økonomiske krise. Denne plan fik fuld støtte fra de samlede kommunalpolitikere, både demokrater og republikanere, på konferencen i Cleveland. Borgmestrenes plan indeholder forslag om investeringer i størrelsesordenen **318 mia. dollars** over de næste **seks år** til at bygge broer, hurtigtoglinier og moderne koblinger mellem motorvejsnettet og jernbanenet til både gods- og passagertransport. Det gamle amerikanske jernbanenet er i dag fuldstændig rustet op, og skal stort set genopbygges fra grunden. Planen indeholder også offentlige og private investeringsprojekter for de ca. **600.000** »rustmarker«, nedlagte industrikvarterer, der ligger som økonomiske ørkenområder i næsten alle

SCHILLER INSTITUTTET I FOLKETINGET

Også i år benyttede flere medlemmer af **Schiller Institut** **Kulturnatten i København** den **8. oktober** til at besøge de folkevalgte på **Christiansborg** og få en snak om international politik og økonomi fra en vinkel, der ligger langt fra den, man normalt benytter sig af i den hjemlige »politiske andegård«. Det resulterede i adskillige interessante diskussioner. Nogle endog med en vis passion. **Jens Rohde** fra **Venstre** gav således højlydt udtryk for sin dybe uenighed med Schiller Instituttets skepsis overfor frihandel og globalisering.

Sidste år var det de unge fra **LaRouches Ungdomsbewægelse, LYM**, der udfordrede politikerne på **Christiansborg** (se også **Agro-Nyt**, nov. '03). I år var de fleste af de danske medlemmer spredt rundt til politiske kampagner i **Tyskland, Frankrig** og **USA**. Alligevel fik politikerne og de besøgende på Christiansborg en lille smagsprøve på LYM's »varemærke«, klassisk flerstemmig »bel canto«-sang, da en kvartet af Schiller-medlemmer sang **Schillers »Ode til Glæden«** og **»Dona Nobis Pacem«** under besøget hos **Det Radikale Venstre**. Det blev vel modtaget.

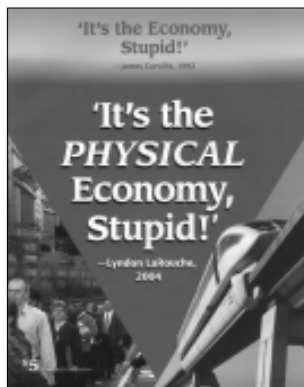
Nederst til venstre ses **Tom Gillesberg** fra Schiller Institutet i samtale med **Jens Rohde**, politisk ordfører for **Venstre**, og på billedet til højre ses **Feride Istogu Gillesberg** i samtale med fhv. økonomiminister **Marianne Jelved**, **Det radikale Venstre**.

Foto: Michelle Rasmussen

større byer i det midtvestlige USA.

De amerikanske borgmestres genopbygningsplan falder fint i tråd med de økonomiske forslag, som LaRouche fremlagde i et kampagneskrift med titlen »It's the PHYSICAL Economy, Stupid!«, »Det er den FYSISKE Økonomi, Tumpe!«, der blev offentliggjort den **22. september**. Ordspillet har LaRouche hentet fra **Bill Clintons** kampagnechef **James Carville**, som under valgkampnen i **1992** affærdigede alle de andre rådgiveres velmente forslag til politiske udspil med et bryk: »Det er økonomien, tumpe!« Clinton slog som bekendt **Bush Sr.** stort ved valget i **november 1992**.

Men LaRouche har i årevis advaret om, at USA's økonomi er ved at bryde sammen – rent fysisk, og det bekræftes af de amerikanske borgmestres rapport. Derfor er tiden inde til at genoplive den form for offentlige investeringer, som præsident **Franklin D. Roosevelt** tog i anvendelse for at trække USA ud af depressionen i **30'erne**. Hvordan det skal gøres, beskriver LaRouche i detaljer i sit nye kampagneskrift (kan hentes på www.larouchepac.com eller bestilles hos *Agro-Nyt's* redaktion på **35 43 00 33**).

Mens LaRouche ikke er helt tilfreds med senator John Kerrys håndtering af spørgsmålet omkring den internationale økonomiske krise, nærer finansverdenen en stadig voksende bekymring for, at Kerry, som præsident, rent faktisk vil lytte til LaRouche eller en rådgivning, der kunne minde om ham. I en kronik i *The Wall Street Journal* den **8. oktober** advarede fhv. udenrigsminister **Henry Kissingers** lærling og præsident **Richard Nixons** daværende taleskribent, **George Gilder**, i hysteriske vendinger imod en fremtidig præsident John Kerry. Gilder nævnte naturligvis ikke LaRouche ved navn, men rettede i stedet sit skyts imod andre såkaldte »katastrofe-økonomer« som eksempelvis **Robert Rubin**, **Paul Krugman**, **Fred Bergstein** og **Pete Peterson** (der alle, i lighed med LaRouche, men på forskellig vis, har advaret om, at det nuværende finans- og betalingssystem er på vej mod et sammenbrud –red.). Ifølge Gilder vil USA ende i en »forkrampet nationalisme«, hvis en fremtidig præsident Kerry lytter til Robert Rubin eller andre, som leder af en »vrangforestilling« om, at frihandel er til skade for USA. Og George Gilder ser tydelige og dybt bekymrende tendenser hos senator John Kerry til at lytte til den form for rådgivning. Man kan jo kun håbe, at han har ret.

GENNEMBRUD FOR BÜSO I SACHSEN

Landdagsvalget i **Sachsen** den **19. september** blev et chok for det politiske etablissement i **Tyskland**, og kan på langt sigt vise sig at blive det første skridt i et afgørende

politisk skifte. Ingen af de landsdækkende og etablerede partier kunne overbevise vælgerne om, at de havde et troværdigt bud på den hastigt voksende arbejdsløshed og den trøstesløse økonomiske depression, som i særdeleshed har ramt de nye forbundsstater fra det tidligere **DDR**. Derfor blev valget et protestvalg. Den internationale presse har ensidigt fokuseret på fremgangen for det højreradikale parti **NPD**, der med **9,5%** fik plads i Sachsens nye landdag. Men befolkningens oprør var langt dybere og bredere i sit omfang, end proteststemmerne til det ekstremistiske NPD antyder, og det har Tysklands politiske elite utvivlsomt noteret sig.

Med et kampagnebudget på mindre end **40.000 euro** og en yderst sparsom adgang til de lokale medier, var partiet **Bürgerrechtsbewegung Solidarität, BüSo**, under ledelse af **Schiller Instituttets** stifter, **Helga Zepp-LaRouche**, på forhånd kun spået mikroskopiske chancer for at opnå repræsentation i landdagen. Alligevel blev valget i Sachsen et klart gennembrud for BüSo. Med godt **18.000** stemmer fik BüSo **0,5%** i hele delstaten, men i nogle af valgdistrikterne lå stemmetallene langt højere: **Schwarzenberg 2,2%**, **Zwickau(2) 3,6%**, **Zwickau(3) 3,0%**, **Chemnitz 3,8%**, **Freiberg 2,2%**, **Görlitz 2,7%**, **Kamenz 2,4%**, **Meissen 2,4%**, **Mittweida 5,7%**.

Tusinder af flyveblade med BüSo's forslag til skabelsen af **8 mio.** nye arbejdspladser gennem offentlige investeringer og statsgaranterede kreditter blev en væsentlig del af debatten under valgkampen. Men BüSo's allerstørste fortjeneste var dog genoplivningen af de såkaldte »mandagsdemonstrationer«. Allerede i begyndelsen af **juli** marcherede de ca. **40** unge fra **LaRouches Ungdomsbewægelse, LYM**, som var kommet til Sachsen fra hele **Europa**, inkl. **Danmark** og **Sverige**, for at hjælpe til i BüSo's valgkamp, gennem **Leipzigs** gader. I **september** havde det bredt sig til hele Tyskland, med hundrede tusinder af mennesker, der gik på gaden i mere end **240** byer i protest imod **Schröder-regeringens** planlagte nedskæringer i arbejdsløshedsunderstøttelsen og de sociale ydelser, den såkaldte »**Hartz IV-plan**« (se også *Agro-Nyt sept. '04*). BüSo's kandidater og repræsentanter talte ved mange af demonstrationerne.

Disse mandagsdemonstrationer er fortsat efter valget. Ganske vist er de ikke længere helt så store, men antallet af byer, hvor befolkningen går på gaden, vokser støt, og traditionen har nu bredt sig til **Holland** og **Frankrig**. Overalt bliver BüSo's og LYM's repræsentanter straks genkendt takket være de unges »varemærke«: flerstemmig »bel canto«-skønsang. Den **2. oktober**, samledes omkring **60.000** demonstranter fra hele Tyskland i **Berlin**. Så snart de unge fra LYM begyndte at synge »*Die Gedanken sind Frei*« og **Schillers** og **Beethovens** »*Ode an Die Freude*«, samledes demonstranterne omkring dem. Mange sang med, andre græd af bevægelse, og de sædvanlige larmende trillefløjter tav. Ikke engang de hættekledte, voldsfikserede »antifascister« kunne ødelægge den ophøjede stemning.

AGRO-NYT udgives hver måned af **Schiller Instituttet**, Postboks 2613, 2100 København Ø, tlf: 35 43 00 33, Giro 564-8408, e-mail: si@schillerinstitut.dk Internet-adresse: <http://www.schillerinstitut.dk/> Redaktion: Poul Rasmussen (ansvh.), Tom Gillesberg, Percy Rosell og Executive Intelligence Review News Service. Abonnement: 1 år: 2.000 kr. – 6 mdr.: 1.000 kr. – 3 mdr.: 600 kr. Eftertryk kun tilladt med kildeangivelse. ISSN: 0905-3786 Eget tryk